

Liturgie:

Votum en groet
Zi: Ps. 23:1.2.3
Gebed
Schriftlezing: Matth. 4:12-25
Zi: Lied 294:1.2.4.5
Preek: Zondag 21
Zi: Gez. 119:1.2.3
Credo: gez. 179b
Gebed
Kollekte
Zi: Gez. 139:1.2.6
Zegen

Gemeente van onze Here Jezus Christus,

Laat ik eerste een vraag stellen. Een persoonlijke vraag. Geef daar maar voor u zelf antwoord op. Deze vraag: Houd u van de Here Jezus? Houden jullie van de Here, jongens en meisjes?

Als je antwoord eerlijk 'ja' is dan weet je ook dat het je blij maakt om van de Here te houden. Zo is dat als je van iemand houdt. Liefde maakt blij. Ook als het om de Here gaat. Denk daar ook maar aan als je het voor jezelf nog niet zo goed weet of je van de Here houdt of houden wil: liefde voor de Here maakt blij.

Houd u ook van de kerk? En houden jullie van de kerk?

Vanmiddag gaat het over de kerk. En als het je blij maakt om van de Here te houden, ben je dan ook blij met de kerk?

Of zijn we dan vooral bezorgd? Is verdriet het eerste wat opkomt? Voelen we pijn? Daar kunnen allerlei oorzaken voor zijn. We hebben allemaal onze ervaringen in en met de kerk. Het kan zelfs zo zijn dat de één verdriet heeft om iets wat de ander toejuicht.

Hou je van de kerk? Het antwoord daarop is moeilijker dan of je van de Here Jezus houdt.

Waar hebben we het eigenlijk over? De kerk, weten we wat dat is?

Gisteren was het 31 oktober. Zeg maar de dag van Maarten Luther. Ik denk aan iets wat hij schreef: 'Goddank, een kind van 7 jaar weet wat de kerk is.'

Is dat zo, jongens en meisjes, weten jullie wat de kerk is? Luther zei: een kind weet dat de kerk 'niets anders is dan de mensen die geloven en de schaapjes (dus ook de kinderen, die horen er ook bij) die de stem van de Herder horen.' Het is de kudde die achter de Herder aangaat. Als het

daarom gaat kunnen we het bij zondag 21 van de catechismus ook zo zeggen:

DE HERE JEZUS ZEGT ALS GOEDE HERDER: VOLG MIJ!

1. De Herder met zijn schapen
2. De schapen met elkaar

1. DE HERDER MET ZIJN SCHAPEN

De kerk, dat zijn de schapen die de Herder volgen. Dan moet je als het om de kerk gaat altijd bij de Herder beginnen. Zo is het ook begonnen. Dat vertelt Mattheüs. De Here Jezus zei tegen Simon en Andreas: volg Mij! Toen lieten ze hun netten liggen en gingen achter de Here aan. Dat is de kerk in een notendop. En daar stopte het niet mee. De Here zei gelijk al: ik maak vissers van mensen van jullie. Hij leerde hen om andere mensen te vangen en bijeen te brengen. Dat was zijn bedoeling. Hij deed dat zelf ook. Hij reisde rond. Hij preekte. Maakte mensen beter. En uit het hele land en de wijde omgeving kwamen ze achter de Here Jezus aan.

Daar is de Zoon van God voor op aarde gekomen: mensen bijeenbrengen. Zijn gemeente vergaderen, beschermen en onderhouden. Dat kleine begin is uitgebreid over de heel de wereld. De kerk is katholiek, algemeen. Hij haalt zijn schapen uit alle volken van de wereld. Ook uit Dalfsen. En als je in Dalfsen bij de kerk hoort, dan hoor je bij dezelfde kudde als Adam en Eva. Zij, die eerste mensen, hoopten al dat de Verlosser zou komen. De Zoon van God is al met zijn gemeente begonnen voordat Hij op aarde kwam. En Hij gaat er mee door totdat Hij terugkomt. En dan, als Hij komt, nee, dan houdt de kerk niet op. De Herder brengt al zijn schapen, de hele kudde in het koninkrijk van God. Hij verkondigde het goede nieuws van dat koninkrijk. Met zijn genezingen liet Hij zien dat je daar van alle ellende en verdriet genezen bent. Als je met al je moeite en verdriet, met al je zorgen en pijn achter Hem aangaat dan kom je daar terecht: het zalige koninkrijk van God. Dat is het werk, dat is de boodschap van de Here. Zou je dan niet van Hem houden?

Hij roept ons naar het koninkrijk van God. De poort naar dat koninkrijk is de vergeving van onze zonden. Je kunt niet zonder die vergeving. Denk er maar over na wat je van je leven terecht brengt. Waar moet je heen met je mislukkingen? Je zonden. Alle keren dat het fout was wat je deed. De Goede Herder laat je daar niet mee zitten. Hij zegt dat God jouw zonden vergeeft. We lazen het in antw. 56 van de catechismus. En daar ging het

Luther om toen hij op 31 oktober zijn stellingen bekend maakte: Jij maakt het zelf met God niet goed. Maar God vergeeft jouw zonden omdat de Here Jezus zijn bloed daarvoor gaf. Vergeving die je geschonken wordt puur en alleen doordat je op het offer van de Here vertrouwt. Ik zeg het vaker. Je kunt het niet vaak genoeg zeggen: je moet de redding van je leven buiten je jezelf zoeken. Jij kunt jezelf niet redden. Niet met alle goede dingen die je doet. Niet door netjes te leven. Niet met je vroomheid. Niet met je gereformeerdheid. Niet met jouw gewoontes of de gewoontes van de kerk. Niet met de inzet van jouw capaciteiten. Je prestaties, je goede verstand. Het is als die mensen waar we over gelezen hebben: ze gingen met hun ziekten, hun moeiten, hun verdriet, met hun leven achter de Here Jezus aan. Ze hoopten op Hem. En je ziet voor je ogen gebeuren waar psalm 23 over zingt: de Here is mijn Herder, mij ontbreekt niets. Hij voert mij aan rustige wateren. Hij verkwikt mijn ziel. Zelfs al ga ik door een dal van diep duisternis, ik vrees geen kwaad, want U bent bij mij. Ik zal in het huis van de Here verblijven, tot in lengte van dagen. Voor eeuwig thuis in de kerk.

Dat staat ook in antw. 54. Ziet u dat? 'Ik geloof dat ik van deze kerk een levend lid ben en eeuwig zal blijven.' Dat is nogal wat! Kun je dat zeggen: ik blijf eeuwig lid van de kerk? Er zijn schapen die hun geloof verliezen. Ze raken los van de Here en van zijn kudde. Toch zeggen we dat wel: ik geloof dat ik eeuwig lid van de kerk blijf. Maar dat maak je zelf niet waar. Het staat er niet als een soort garantie die altijd opgaat hoe jij je ook gedraagt. Het is de Herder die zijn kudde vergadert, beschermt en onderhoudt. Je moet bij Hem zijn. Ga maar achter Hem aan. Ga maar naar Hem toe. Van dag tot dag. Als het goed met je gaat. Als het slecht met je gaat. Elke dag het van Hem verwachten. Met Hem leven. Dán zul Psalm 23 zien en beleven: dat je eeuwig kerklid bent en blijft.

Dat is de kerk. De herder en de schapen die naar Hem luisteren. En wat Hij zegt is niet alleen de boodschap van de vergeving. Hij laat ons veel meer geloven. Hij geeft een hele bijbel. Noem de vergeving en het kruis van de Here maar het hart van de bijbel. En vergelijk het maar met je eigen hart. Hoe je hart klopt kun je voelen aan je pols, in je hals. Het hart pompt je bloed door heel je lichaam heen. Zo klopt in heel de bijbel het hart van het evangelie. In alles wat de Here zegt. In alles wat we mogen geloven. Daarin klopt het hart van de Here vol liefde voor zijn schapen. Voor u, voor jou en voor mij. Zo brengt Hij ons als schapen samen. In de eenheid van het ware geloof.

Ik vroeg in het begin: houdt u van de Here Jezus? Zou je niet van Hem gaan houden als je Hem aan het werk ziet? En als je ziet dat Hij met hart en ziel werkt aan zijn kerk, zou je dan om Jezus' wil niet houden van zijn kerk?

Dan wordt je missionair. Hij vergadert. Jij houdt van Hem. Je vergadert met Hem mee. Visser van mensen. Niet alleen met de boodschap over Jezus. Maar om met die boodschap naar zijn kerk te roepen.

Je gaat beschermen. Hij beschermt. Je houdt van Hem. Dan bescherm je mee. Tegen de dwaling. Blijven bij het evangelie. De liefde niet verliezen. Ook niet als de tijd waarin je leeft om andere dingen vraagt dan je vroeger was gewend.

En je gaat onderhouden. Hij onderhoudt. Je houdt van Hem. Dan werk je met Hem mee. Je blijft niet aan de kant staan. Op jouw plaats ga je doen wat nodig is voor de kerk.

Dat is reformatie van de kerk: altijd weer, en steeds opnieuw achter de ene Herder aan gaan om op Hem te vertrouwen. Om uit Hem te leven. Om te luisteren naar zijn evangelie dat ons voor eeuwig redt.

2.DE SCHAPEN MET ELKAAR

Eerst zei de Here tegen Petrus en Andreas 'volg Mij! Even later zei Hij het tegen Jacobus en Johannes. Zij lieten ook hun netten liggen en gingen achter de Here aan. Toen kwamen zij in hetzelfde gezelschap als Petrus en Andreas. Je gaat niet in je eentje achter de Here aan. Je bent niet de enige die naar Hem luistert. Je komt als schaap in een kudde.

Dat is vandaag net zo. Ook die zuster volgt de Here. Die broeder. Die jongen, dat meisje, dat kind. Het kan wel een lastige zuster zijn. Die broeder is helemaal niet fijn in de omgang. Op die jongen heb je van alles aan te merken. Dat meisje, daar ga je toch niet mee om?! In de kudde van de Here vind je schapen die je je zelf nooit zou uitzoeken. Jij ziet ze niet zitten. De Here ziet ze wel. Hij roept ze. Hij aanvaardt ze. Een wonder.

Weet je dat er een wonder bestaat dat nog veel groter is? Hij aanvaardt ook u en jou. Met jouw leven, jouw zonden, jouw verdriet en zorgen. Het wonder dat Hij jou wil redden, net als de andere schapen.

De Herder heeft geen losse schapen. Hij heeft een kudde. De kerk is gemeenschap der heiligen. Je hebt, zegt antw. 55: allen samen en ieder persoonlijk deel aan Christus. Allen samen / dat staat eerst. De kerk was er

al voordat jij er was. En in gemeenschap met die kerk mag ook jij in de redding van Christus delen. En dan is het kerklid/zijn niet dat je ergens in een handboekje als kerklid staat of in een computerbestand. Wat zei Luther ook al weer? De kerk dat zijn de gelovigen en de schaapjes die naar de stem van de Herder luisteren. Het is samen luisteren. Samen naar de kerk waar het evangelie van de Here verkondigd wordt.

De Here wil ook dat we metterdaad één lichaam zijn. De eenheid onderhouden en bewaren. Weet u hoe dat in onze belijdenis genoemd wordt? Ik denk aan een mooie uitdrukking in art. 28 van de Nederlandse geloofsbelijdenis. Als je de eenheid van de kerk onderhoudt dan buig je je hals onder het juk van Christus. De Here Jezus zegt dat we Hem moeten volgen. In Matth. 11 nodigt Hij ons uit: kom tot mij, allen die vermoeid en belast bent. Ik zal u rust geven. Neem mijn juk op u. Mijn juk is zacht mijn last is licht. Bij dat juk hoort dus ook dat je niet op jezelf blijft staan. Je gaat niet maar je eigen gang. Je zoekt de kerk en onderhoudt de eenheid van de kerk. Hij leert je de broeders en zusters lief te hebben. Waarom? Omdat Hij ze lief heeft. De Here leert je op een andere manier naar elkaar te kijken dan jijzelf zou doen.

Dan gebeuren er mooie dingen. Samen naar de kerk om uit hetzelfde evangelie te leven. Vanuit het evangelie Elkaar helpen in het geloof. Samen spreken over de Herder en zijn dienst. Bemoedigen. Aansporen. Terechtwijzen. Vermanen. Barmhartigheid. Samen werken bezig aan de opbouw van de gemeente. Mooie dingen. Zoals er ook in onze gemeente mooie dingen zijn. Wees daar dankbaar voor en kijk daar niet overheen alsof het maar gewoon is. Het zijn wonderen van de Here. Laat je erdoor stimuleren. Doe mee. De Here Jezus houdt van de gemeente. Zouden wij dat dan niet doen?

Er zijn ook lelijke dingen. Dat ook. Die geven pijn. Zorgen zijn er. Verdriet. Teleurstelling. Er groeit zomaar vervreemding. Innerlijke afstand van elkaar. Wat kan het moeilijk zijn om van elkaar te houden. Om van de kerk te houden. Lelijke dingen in de kerk, dat zie je ook in de bijbel. Je leest vaak over de verhoudingen onderling. Over het aanvaarden van elkaar; elkaar verdragen. De minste willen zijn; de onderlinge liefde. Daar wordt in de bijbel niet over geschreven omdat het toen allemaal zo mooi was. Onze broeders en zusters moesten het leren. En dat is nu niet anders. Vandaag is het helemaal de sfeer dat je je eigen gang gaat. Je maakt je eigen keuzes wel. Je voelt je al gauw niet zo aan elkaar verbonden. En je zegt

zomaar tegen iemand die kritiek op dingen heeft: Waarom ga je niet weg als je het er niet mee eens bent? Of je loopt met een boog om elkaar heen. Je kunt ook zelf denken: Ik ga weg. De één zegt het hier om; de ander iets anders. In onze belijdenis wordt daar ook iets gezegd over het weggaan. In artikel 28 lees je niet alleen over het juk van Christus. Er staat ook: om de eenheid van de kerk des te beter te onderhouden moet je je afscheiden 'van hen die niet van de kerk zijn.' Daarmee bedoelt het artikel mensen die wel lid van de kerk zijn maar die niet echt in de Here en zijn genade geloven. Ze zijn vijand van de kerk en van het evangelie. Ze maken het monddood en ze werken het weg uit de kerk. Zo ging dat in de tijd dat deze belijdenis geschreven werd. Dat geeft voor vandaag deze vraag: Kun je met alle kritiek die je op de kerk kunt hebben, bij alle tekorten die je vandaag ziet, met alle zorg en moeiten en persoonlijke teleurstelling, pijn en verdriet, kun je vandaag zeggen: ik ga weg want die anderen, die zijn niet van de kerk?

Houd u van de kerk? Hou jij van de kerk? Dat vroeg ik in het begin. Onze liefde kan bedorven worden. Dan ben je niet meer met vreugde bezig maar met verdriet. Ik kan dat niet wegnemen. En er is veel meer over te zeggen dan vanmiddag kan. Maar dit is duidelijk: we zullen altijd bij de Here en het evangelie van zijn redding moeten beginnen en om Hem elkaar aanvaarden in de gemeenschap van de kerk.

Hij zegt: volg Mij. Naar Hem mogen we toe, zoals die mensen in Matt. 4: met onze moeiten en zorgen, onze pijn en ons verdriet. Wij kunnen onszelf niet redden. Dat kan Hij alleen. Dat is kerk-zijn: je zoekt je redding, je troost, je kracht, je hulp, buiten je zelf, in Christus Jezus onze Heer. Amen.